

PREHLÁVENIE

Sobytodpisanej Vlastimír Varga znova preklasujem, keď moja svedčeka vyhovet z r. 1989 so svojimi svedčikmi, ktorá sa stala v lete roku 1996 j. upravila. Prvé takéto publikovanie som poslal v ohlôtku z 81, na dopis nebolo doraceny.

Bol som domnievaný zo strany bezpečnostných orgánov, že takéto vyhovet v lete r. 81 pri naklúpaní filmu "Jáno Hala" prišiel na mňa publikovanie v B do hotela Palác so v tabuľkách a odviedli ma do Bratislavy. Po čase sa mi vykráľali, že keď nebudem svedčiť so svojimi svedčikmi, tak ma zarečia medzi podozrivých z vraždy a zabovnia ma 6 mesiacov do vyčistrenia sa. Tu u seba vedľa mňa ma fyzicky ~~zabovnia~~ urobil do kabiniek a vykráľal sa že zastaví auto pri nejakom lese a tam ma poriadne utije keď nebudem svedčiť, že už majú ten prípad v rukách om u me "si čisti, hlavu so, rebila z rukami káči." Ke keď budem zaboreny alebo podozrivý ma 6 mesiacov "budem ma medzi mŕtvých a si ma

Varga Vlastimír 1.

na štápi do poriadku a za 6 mesiacov bolo som zas
zdravý ako ryba. Po príchode do Blavy som bol 48
hodín vo vyšetrovacej väzbe. Tam som došiel k ná-
xoru, že potrebujú svetlo, ale to viac svetlo -
nesiem, a keď ja nebudem svetlo proti druhým,
tak budú druhí svetlo proti mne - tak isto domi-
lami ako ja - čo sa mi aj pri výpovedi potvrdilo. Škro-
bánek vypravdal že ma videl na tej diskotéke na in-
ternáte v Mlynskej doline. Na michalom Škrobánek
ma v zime aleť na jar r. 81 (už sa nepamätám
presne kedy) zaskočil pred Púvom v N.ku a povedal
mi že ho vyprovokovali a že ušiel aj mňa že som bol na
tej diskotéke. Na moju otázku prečo ma tam ušiel
povedal som tam nebol mi povedal: "Ty by si nepovedal,
keby si dostal takú facku že by si skoro vyrazil dovere?"
Keď som tomu nepripustoval riadny výjav, lebo
už dávno pred tým som vypravdal u českých vyšetro-
vateľov že ja som tam nebol, čo je aj pravda.

Prehlasujem, že som nikdy nebol na riadnej študent-
skej diskotéke na internáte v Bratislave. Overil som
si a rozpamätal som sa na niekoľko vecí, ktoré sa mi

-----

kedý sa stala tá vražda. Biologine to bolo v lete roku
 46, vrátila v piatok, sústine v júli - presne si ne
 odkum teraz nepamätám. Tretiu pred tým - v
 piatok som sa rozíuul s mojim odeviätom - Nadou
 Bratislavou, v týždni, kedý sa stala tá vražda -
 v pondelok som sa bol informoval v Cs. televízii
 v Mlynskej doline na nejakej práci, lebo som chcel
 moment samostatne,
 a stredou sa vrátila moja mama a kúce mi x dli. Boh
 mi,
 v piatok - vtedy boli vraždy som vdozdal p. Štefči-
 kov na spravozajský film nejakej týždenníky a
 v pondelok, deň 3. deň po tej vražde odchádzala
 moja sestra Bára, ktorá bola u nás na dovolenke, ráno
 o 10 príchom vlakom do Pardubic na záhlade
 vtedy ušla kosiť si mel mi pusu pamätám, že som
 v piatok po obede cestoval do Nitry a domou som sa
 vrátil s mojou mamou, ktorá bola chov & mami
 na kúce

moja Tadeáš

dal ako sudok. Vyšetrovanie sa konať asi takým
spôsobom, že vyšetrovatel mi to podstatu povedal
všetko čo bolo a ja som už potom len doplňoval
veci tak ako som si to predstavoval a asi ako
to mohlo byť. Napríklad už na ceste z Tábora do
Blavy mi vyšetrovatel povedal, že na tej smutnej
distribúckej boli najväčšie dva francúzsky - napríklad sčítá-
nie, ktoré boli v spoločnosti K. Francúzov. Z toho
som napríklad vydedukoval, že tam mohol byť španiel
Libranický, ktorý ovláda francúzštinu.

V Bratislave ma vyšetrovatel vyptával asi takto,
napríklad v časti odchodu z distribúckej - čo si dobre pre-
mýšľam: vyšetrovatel: "Pri odchode z distribúckej sa to
vedelo niečo stať? Čo?"

ja: tieň

vyšetrovatel: "Nikto sa tam z Mikuláš-
ov nepohyb? To sa stáva z distribúckej - pre najväčšie
muža, atď."

ja: "áno, áno, pohyboval"

vyšetrovatel: "kto?"

ja: chvíľu tieň, potom: "Škrobáček"

17. 11. 1945

vyšetřoval: "A nebyl to někdo z Urbánků
z Kocáru?"

Ja: "Áno, áno. Byl to on."

Takto se vidělo eště vyšetřování Náravní-
hlavě a vyšetřování přesto vyšetřování. Části, kde
som vlastně na tej vesko-like byl - slyšim som vešel.
Jednolučko som tam údajne "pobíhoval" mezi
Mitraučámi, kteří tam údajne byli. Dívka na tých
foliách, ktorí mi tam boli predvedení na uranu
Lotočestli som dobre poznal len Simákovu a Bonnovu.
Ostatných som na tých foliách vôbec nepoznal, ale bo-
leu a viděna, poprípade som vešel ako sa obtyčujú
však. To znamená, že by som tam mal pobíhoval
medzi Simákovou a Bonnovou. Roku 76 som
častne nepoznal ani Šerobánka a Urbánka - sú z
ten x viděna, čo chodili na to-istú gymnáziu
ako ja. V Urbánkovu a Šerobánkom som sa
blízko zoznámil až v rokoch 77-78, keď som
mal chodiť k Jurovi Talentovi na privát v Bra-
Lisave

Staga. Bratislava

1.

- stále visela nado mnou hrozba, že moh' byť
vychodiska ako byť svedok alebo podcařiny a že
vnda na mne poroziti fyzicki' nadržie s druhým
praktikom, ktori' vytkroval obič. - rukie, čo mi
dal aj jasne na jaro ak' iluzi' nebudem horrit.

Keď som bol puzosteny' prebral som sa zo
žoka, ale po prehodnotení situácie som naspiat
vstúho sledel, lebo som si uvedomul, že asi budem
pudovlamy' pred súd, keď mi kazdy' obťažja - sa -
iastimik' vyvrti' moja svedecká vyjaveď. (Napri-
mž len vankasud'aci. ako som nichol' mačo v
mou' viedet, hieľ ma'm - 5 dopisui'!! add, add.)
čo pre mna' xnamna' - väčša už na 3 roky sa
hna' svedektov. To bol aj jedin x namyjok' ob-
sraz' prečo som musel' uyst' za hranice, lebo aj
keby som pred súdom sám poviedal, že moja vyjaveď
je falošná' aj tak by som bol odsudoleny' na krivi'
svedektov.

Na záver ešte prez prehlasyjem, že som nikdy
nebol na žiadnej diskeřičke, ktorá' sa keddy' konala
čarou' v Bratislave

p[er] un[de] v[er]ba a b[ea]t[us] d[omi]n[u]s. T[er]t[er]io q[ui]d[em] d[omi]n[u]s
 q[ui] d[icit] q[uo]d n[on] p[er] v[er]ba, sed p[er] s[er]m[on]e[m] s[er]m[on]e[m] n[on]
 q[ui] d[icit] q[uo]d s[er]m[on]e[m] n[on] p[er] v[er]ba, sed p[er] s[er]m[on]e[m] n[on]
 q[ui] d[icit] q[uo]d s[er]m[on]e[m] n[on] p[er] v[er]ba, sed p[er] s[er]m[on]e[m] n[on]
 q[ui] d[icit] q[uo]d s[er]m[on]e[m] n[on] p[er] v[er]ba, sed p[er] s[er]m[on]e[m] n[on]
 q[ui] d[icit] q[uo]d s[er]m[on]e[m] n[on] p[er] v[er]ba, sed p[er] s[er]m[on]e[m] n[on]
 q[ui] d[icit] q[uo]d s[er]m[on]e[m] n[on] p[er] v[er]ba, sed p[er] s[er]m[on]e[m] n[on]
 q[ui] d[icit] q[uo]d s[er]m[on]e[m] n[on] p[er] v[er]ba, sed p[er] s[er]m[on]e[m] n[on]
 q[ui] d[icit] q[uo]d s[er]m[on]e[m] n[on] p[er] v[er]ba, sed p[er] s[er]m[on]e[m] n[on]
 q[ui] d[icit] q[uo]d s[er]m[on]e[m] n[on] p[er] v[er]ba, sed p[er] s[er]m[on]e[m] n[on]
 q[ui] d[icit] q[uo]d s[er]m[on]e[m] n[on] p[er] v[er]ba, sed p[er] s[er]m[on]e[m] n[on]

p[er] s[er]m[on]e[m] n[on] p[er] v[er]ba
 q[ui] d[icit] q[uo]d s[er]m[on]e[m] n[on] p[er] v[er]ba
 q[ui] d[icit] q[uo]d s[er]m[on]e[m] n[on] p[er] v[er]ba

T[er]t[er]io q[ui]d[em] d[omi]n[u]s